

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.485 van 29 juli 1998
in de zaak A. 44.292/X-2966.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. VALKENBORG,
kantoor houdende te BILZEN,
Sint-Lambertuslaan 26

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op 10 mei 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de op 15 maart 1991 betekende beslissing van 21 februari 1991 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hem als vluchteling te erkennen;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 31 maart 1994 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 3 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 maart 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. VALKENBORG, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

Overwegende dat verzoeker, van XXX nationaliteit, op 22 juli 1988 in België aankomt en zich drie dagen later vluchteling verklaart; dat de Commis-saris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 5 april 1990 de aanvraag om als vluchteling te worden erkend verwerpt als volgt :

"Als XXX zou hij lid zijn van de XXX. Toch heeft hij maar een zeer vage kennis over de doelstellingen en de organisatie van deze federatie. Hij zou als 'loopjongen' slechts een beperkte functie hebben vervuld. Het gevaar van een ernstige vervolging wegens het (overigens niet bewezen) lidmaatschap van deze toegelaten organisatie is dan ook weinig waarschijnlijk.

Een hele reeks contradicties en leugenachtige verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van betrokkene. Zo verklaarde hij bijvoorbeeld voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij nooit een paspoort bezat, terwijl hij een tijdje na het interview op het

Commissariaat-generaal een kopie van een onvolledig en vervallen (6 december 1982) paspoort voorlegt.

Voorts beweerde hij voor de Dienst Vreemdelingen-zaken vooral problemen te hebben gehad met h.; tijdens het interview op het Commissariaat-generaal ontkent hij dit. Ter zelfder gelegenheid verklaart hij sinds 1984 zelf lid te zijn van de XXX Voor de Dienst Vreemdelingen-zaken vermeldde hij uitdrukkelijk dat niet hij, maar wel zijn broer lid was van deze federatie.

Op het Commissariaat-generaal herinnert hij zich de periode van zijn gevangenisstraf, namelijk van augustus tot september 1984. Voor de Dienst Vreemdelingen-zaken kon hij daaromtrent geen details weergeven.

In een dergelijke context is het moeilijk aan te nemen dat betrokkene - die overigens sinds begin 1986 in West-Europa (Duitse Bondsrepubliek, Nederland) verblijft - zijn land van herkomst verliet uit vrees in de zin van art. 1, par. A, al. 2 van de Conventie van Genève";

dat verzoeker op 9 mei 1990 tegen de weigeringsbeslissing beroep aantekent bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen; dat dit beroep wordt opgeroepen op de zitting van 21 februari 1991; dat op deze zitting verzoeker verschijnt bijgestaan door zijn raadsman; dat dezelfde dag de Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de thans bestreden beslissing neemt waarbij het beroep wordt verworpen en de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling wordt geweigerd; dat deze beslissing steunt op de considerans "dat appellant, die zich vluchteling verklaarde in West-Duitsland en aldaar, luidens zijn verklaringen, de hoedanigheid van vluchteling geweigerd werd en die vervolgens, alvorens naar België te komen, een asiel-aanvraag in Nederland indiende, het bewijs niet levert dat hij moet vrezen om vervolgd te worden omwille van de politieke activiteiten die hij in zijn land van herkomst heeft gehad";

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep *ratione temporis* niet ontvankelijk is daar de bestreden beslissing op 27 februari 1991 aan de verzoekende partij werd betekend; dat de verzoekende partij op deze exceptie antwoordt dat ten onrechte wordt beweerd dat de beslissing van de Vaste Beroepscommissie reeds op 27 februari 1991 werd betekend en dat uit het administratief dossier genoegzaam blijkt dat de aangevochten beslissing slechts op 15 maart 1991 ter kennis van betrokkene werd gebracht;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de brief van 27 februari 1991, waarmee de bestreden beslissing werd betekend, eerst op 13 maart 1991 aan de posterijen werd bezorgd en op 15 maart 1991 door verzoeker werd ontvangen; dat het op 10 mei 1991 ter post aangetekend afgegeven beroep derhalve tijdig is ingediend; dat de exceptie van onontvankelijkheid niet opgaat;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoeker in een enig middel aanvoert dat de bestreden beslissing op onjuiste gegevens steunt en bij gebreke aan een duidelijk onderzoek naar de ware toedracht van de zaak onvoldoende is gemotiveerd, dat de Vaste Beroepscommissie ten onrechte uit zijn verklaringen meent te mogen afleiden dat hem in West-Duitsland de hoedanigheid van vluchteling werd geweigerd, terwijl hij alvorens het onderzoek aldaar was beëindigd dit land reeds had verlaten, dat de Vaste Beroepscommissie vervolgens verkeerdelijk stelt dat in Nederland een asielaanvraag werd ingediend, dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen op basis van deze onjuiste gegevens meent te mogen besluiten dat het

bewijs niet wordt geleverd dat hij moet vrezen omwille van politieke activiteiten in het land van herkomst vervolgd te worden, wat een onjuiste gevolgtrekking is, dat immers het feit dat hij reeds een vijftal jaren door Europa rondzwerft in de grootste onzekerheid en in erbarmelijke omstandigheden op zich aantoonde dat hij wel degelijk vreest voor politieke vervolgingen;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de Vaste Beroepscommissie haar beslissing motiveerde door te verwijzen naar de beslissing van de Commissaris-generaal, waarin uitvoerig werd ingegaan op de contradictorische en leugenachtige verklaringen van verzoeker en aanvullend opmerkte dat de hoedanigheid van vluchteling in West-Duitsland was geweigerd, wat betrokkene zelf uitdrukkelijk op de zitting van de Vaste Beroepscommissie verklaarde;

Overwegende dat de verzoekende partij hierop repliceert dat het niet is omdat de beslissing van de Commissaris-generaal gemotiveerd was, dat ook de beslissing van de Vaste Beroepscommissie als gemotiveerd dient beschouwd te worden, dat de bestreden beslissing enkel en alleen steunt op de asielaanvragen in West-Duitsland en Nederland en gezien het ontbreken van enige andere motivering deze vaststellingen geenszins als aanvullend kunnen beschouwd worden, dat de bewering van de verwerende partij als zou op de zitting sprake zijn geweest van een verwerping van de asielaanvraag in West-Duitsland niet met de werkelijkheid strookt, dat het verslag van de zitting nergens melding maakt van een dergelijke verklaring en de beslissing enkel en alleen verwijst naar "verklaringen" zonder te zeggen welke verklaringen worden bedoeld;

Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen verplicht is de zaak opnieuw te

onderzoeken; dat haar beslissing genoegzaam moet doen blijken waarom de asielaanvraag wordt verworpen; dat deze motivering de Raad van State moet toelaten de beslissing op haar regelmatigheid te toetsen; dat in het voorliggende geval de Vaste Beroepscommissie de motieven die aan de afwijzende beslissing van de Commissaris-generaal ten grondslag lagen niet overnam; dat uit de loutere verwijzing in de aanhef van haar beslissing naar de uitspraak a quo van de Commissaris-generaal men niet kan afleiden dat de Commissie de door de Commissaris-generaal aangevoerde redenen tot verwerping van de aanvraag tot de hare heeft gemaakt; dat de gemotiveerde beslissing van de Commissaris-generaal dan ook niet kan worden ingeroepen om de beslissing van de Vaste Beroepscommissie te verantwoorden; dat om verzoekers aanvraag te verwerpen de Vaste Beroepscommissie zich ertoe beperkte te overwegen dat het bewijs van een vrees voor vervolging niet was geleverd; dat deze motivering zodanig vaag en algemeen is dat ze de Raad van State niet toelaat na te gaan of de Commissie haar opdracht naar behoren heeft vervuld; dat voorts de motivering van de aangevochten beslissing te summier is eensdeels om na te gaan of de door verzoeker afgelegde verklaringen en voorgebrachte stukken in aanmerking werden genomen en anderdeels om de redenen waarom met zijn betoog geen rekening is gehouden op hun wettigheid te toetsen; dat de in volstrekt algemene bewoordingen gestelde motivering het niet mogelijk maakt uit te maken of verzoekers aanvraag om al dan niet rechtens verantwoorde motieven werd afgewezen; dat de bestreden beslissing niet genoegzaam met redenen omkleed is; dat in zoverre het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 21 februari 1991 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd XXX als vluchteling te erkennen.

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van bovenvermelde commissie worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negenentwintig juli
1900 achtennegentig, door :

de HH. D. VERBIEST,

wnd. kamervoorzitter,

staatsraad

K. VANHOUTTE,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. VERBIEST.